DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI POCZT I TELEGRAFÓW W KRAKOWIE

Nr. 1 Kraków, dnia 23 stycznia 1933 r. Rok I.

TREŚĆ:

Do Personelu.

1.

Wyrażając podziękowanie za nadesłane mi życzenia noworoczne, składam całemu Personelowi tut. Okręgu dyrekcyjnego Życzenia pomyślności w ich prywatnem życiu.

Mam tę ufność, że wszyscy pracownicy pocztowi, mimo przeżywanego przez kraj kryzysu gospodarczego, nadal dadzą dowody swej owocnej pracy dla Państwa i naszej Instytucji.

W styczniu 1933 r.

Prezes Dyrekcji
(—) Inż. J. Gostwicki.

POCZTA.

2.

Kontrola stycznych zaliczeń za protesty wekslowe niewykupione dokumenty wierzytelnościowe.

W myśl rozporządzenia ogłoszonego w dzienniku urzędowym Min. P. i T. Nr. 4 z 1932 r. poz. 41 par. 1. a. i przepisów rachunkowo-kasowych dla urzędów pocztowych X R 3 par. 4 przeprowadza Izba Kontroli Rachunkowej P. i T. w Bydgoszczy od 1. IV. b. r. kontrolę stycznych zaliczeń opłat za protesty wekslowe i inne, niewykupione dokumenty wierzytelnościowe, przekazane przez urzędy protestujące do ściągania od nadawców listów zleceniowych urzędów pierwotnie nadawczych, które ostatnie winny zaliczyć ściągnięte należytości w wykazach opłat za protesty wekslowe i niewykupione dokumenty wierzytelnościowe.

W tym celu mają nadsyłać do Izby.

I. Urzędy pocztowe, niepodlegające kontroli, urzędom kontrolnym „księgi oddawcze zwróconych zleceń i weksli zaprotestowanych".

II. Urzędy kontrolne z końcem miesiąca następnego po sprawozdawczym, „główne wykazy opłat i dopłat pocztowych gotówką" (otrzyma

ne z Dyrekcji Poczt i Telegrafów) oraz „księgi oddawcze zwróconych zleceń i weksli zaprotestowanych" z urzędu i agencyj podlegających ich kontroli.

Tymczasem Izba Kontroli Rachunkowej Poczt i Telegrafów stwierdziła niedomagania w nadsyłaniu dokumentów oraz liczne usterki popełniane przez urzędy i agencje pocztowe a mianowicie:

1) **Urzędy kontrolne** nie nadsyłają z końcem miesiąca następnego po prawozdawczym — głównych wykazów opłat i dopłat pocztowych gotówką wraz z księgami zwróconych zleceń i weksli zaprotestowanych.

2) **Urzędy (Agencje) pocztowe:**

a) prowadzą księgi oddawcze zwróconych zleceń i weksli zaprotestowanych niedbale i nieczytelnie, często wpisują do nich weksle wykupione po sporządzeniu protestu lub też nie wpisują miejscowych weksli zaprotestowanych.

b) mylnie zaliczają opłaty protestowe za miejscowe zaprotestowane weksle a mianowicie — po wpisaniu ich prawidłowo do wykazu weksli zaprotestowanych i księgi oddawczej zwróconych zleceń i weksli zaprotestowanych zaliczają do wykazu opłat za protesty wekslowe i niewykupione dokumenty wierzytelnościowe tylko opłatę za sporządzenie protestu, zaś opłatę manipulacyjną zaliczają przez nalepienie znaczków w księdze oddawczej zleceń pocztowych. Podatek komunalny wypłacają gminie z kwoty otrzymanej od nadawcy weksla, zamiast zaliczyć całą ściągniętą kwotę do wykazu opłat za protesty wekslowe i niewykupione dokumenty wierzytelnościowe, a podatek wypłacić gmnie po zwolnieniu się z kwoty „w" wykazie unieważnionych należytości w gotówce".

c) nie wpisują do „wykazu weksli zaprotestowanych" niewykupionych dokumentów wierzytelnościowych, które należało obciążyć taryfową opłatą manipulacyjną za przedstawienie dłużników do zapłaty.

d) urzędy protestujące weksle nie dołączają często do „głównych wykazów opłat i dopłat pocztowych gotówką" — wykazu weksli zaprotestowanych lub też wypełniają wykaz ten niedokładnie wpisując do niego weksle wykupione po sporządzeniu protestu lub częściowo zaprotestowane. W wielu wypadkach nie wpisują wszystkich zaprotestowanych u siebie weksli, a przeważnie nadanych w urzędzie do własnego okręgu doręczeń t. zw. miejscowych.

e) urzędy pierwotnie nadawcze nie zaznaczają w odpowiedniej kolumnie wykazu opłat za protesty wekslowe i niewykupione dokumenty wierzytelnościowe nazwę urzędu, który sporządził protest i nadesłał zaprotestowany weksel oraz nazwisko nadawcy, od którego pobrano należytość. Uwagi te często wypełniają nieczytelnie.

Z powodu niedotrzymania terminów odsyłania do kontroli dokumentów oraz popełniania przez urzędy i agencje pocztowe licznych usterek w księgach i dokumentach, nadsyłanych do kontroli, Izba Kontroli Rachunkowej nie może wykonać we właściwym czasie kontroli tych dokumentów, personel bowiem zajęty jest przeważnie korespondencją w sprawie brakujących lub mylnie nadesłanych dokumentów oraz niedokładności w wykazach. Wytwarza to ogromny chaos w utrzymaniu ewidencji dokumentów, odbija się ujemnie na maszynowej kontroli wykazów, gdyż zaliczenia opłat za nadane i doręczone przekazy nie mogą być na podstawie „Głównych wykazów opłat i dopłat pocztowych gotówką" w ściśle oznaczonych terminach zbadane, kontrola zaś stycznych zaliczeń opłat za protesty wekslowe przewleka się z powodu wymiany korespondencji. W celu usunięcia powyższych niedomagań i utrzymania systematycznej kontroli w I. K. R., zwraca się uwagę urzędom i agencjom pocztowym na popełniane nieprawidłości, z zagrożeniem, że winni nieprzestrzegania przepisów będą pociągani do surowej odpowiedzialności.

Równocześnie zarządza się ażeby urzędy i agencje pocztowe, które w miesiącu sprawozdawczym nie odesłały żadnych zaprotestowanych weksli, dołączały do głównego wykazu opłat i dopłat pocztowych gotówką „Wykaz weksli zaprotestowanych" próżny, Wykaz ten bowiem jest podstawą kontroli.

Ponadto, w celu ułatwienia kontroli stycznych opłat za protesty wekslowe i niewykupione dokumenty wierzytelnościowe, zarządza się, co następuje:

Do czasu wydania nowego nakładu druku Nr. 77 „Wykaz opłat za protesty wekslowe i nie wykupione dokumenty wierzytelnościowe oraz druku Nr. 103 „Wykaz weksli zaprotestowanych, odesłanych celem ściągnięcia od nadawców należności za protest", mają urzędy i agencje pocztowe wpisywać w rubryce 9" Uwagi (dr. Nr. 77.) dzień i numer nadania listu poleconego, w którym nadszedł zaprotestowany weksel lub niewykupiony dokument wierzytelnościowy, w rubryce zaś „uwagi" (dr. Nr. 103) dzień i numer nadania listu poleconego, którym odesłano zaprotestowany weksel lub niewykupiony dokument wierzytelnościowy.

Wpisywanie tych dat do wymienionych wykazów obowiązuje urzędy i agencje pocztowe natychmiast.

Nr. PP. 26/1 z dnia 13. stycznia 1933 r.

3.

Zajmowanie przesyłek pocztowych w postępowaniu karno-skarbowem.

Zawiadamia się urzędy i agencje pocztowe, że w myśl opinji Prokuratorji Generalnej Rzp. w Warszawie i zgodnie z postanowieniami § 8 przepisów ruchu do ordynacji pocztowej (II. P. 4.) prawo do wydawania zarządzeń co do zatrzymywania korespondencji i przesyłek w postępowaniu **karnoskarbowem** służy **wyłącznie** władzom prokuratorskim i sądowem.

Żądaniom tedy władz i urzędów skarbowych w takich wypadkach należy odmawiać z powołaniem się na niniejsze zarządzenie.

Nr. PP. 11/63. z dnia 5 stycznia 1933 r.

4.

Przyjmowanie paczek do transportu pocztą w nieodpowiedniem opakowaniu.

Od pewnego czasu wływają do Dyrekcji doniesienia z różnych urzędów pocztowych, że nadchodzą tam paczki, których opakowanie nie odpowiada w zupełności przepisom zawartym w ordynacji poczt. II. P. 3. par. 49—52. i par. 115.

Odbiorcy z powodu niewłaściwego opakowania odmawiają po największej części przyjęcia tych paczek w domu i po ich odbiór zgłaszają się następnie w urzędzie, żądając komisyjnego ich otwarcia i sprawdzenia zawartości na podstawie przedłożonych rachunków lub faktury. Takie postępowanie utrudnia wielce manipulację urzędów oddawczych i zabiera wiele czasu na otwieranie tych przesyłek, spisywanie protokołów stanu rzeczy, a w dodatku podrywa zaufanie publiczności do Zarządu pocztowego. Wina leży po stronie urzędów pocztowych, które lekceważą sobie wydane w tym kierunku przepisy ordynacji pocztowej.

Wobec tego Dyrekcja poraz ostatni przypomina urzędom i agencjom wyżej przytoczone przepisy ordynacji i poleca Panom Kierownikom urzędów przypomnieć je także podwładnemu personelowi, zwłaszcza zajętemu przy przyjmowaniu paczek, by tego rodzaju usterki w przyszłości więcej się nie powtarzały.

Nr. PP. 500/423. 2 stycznia 1933 r.

5.

Fałszywe monety srebrne 2-u i 5-cio złotowe.

W ostatnich czasach pojawiły się w obiegu falsyfikaty nowych monet srebrnych 2-złotowych i 5-cio złotowych.

Falsyfikaty te wykonane są ze stopu cyny, cynku i antymonu sposobem odlewu i posrebrzane. Posiadają one dźwięk zbliżony do dźwięku monet prawdziwych, są jednak od nich lżejsze.

Wygląd zewnętrzny fasyfikatu:

Ząbki na otoku falsyfikatu są miejscami zalane i naogół niewyraźne.

Litery napisu „Rzeczpospolita Polska" i wartość monety są zaokrąglone i bardziej wypukłe, niż na monetach prawdziwych, co stanowi charakterystyczną cechę falsyfikatu. Rysunek orła jest również wyższy i mniej wyraźny.

Wizerunek głowy kobiecej oraz kłosy są mniej wyraźne, niż na monecie prawdziwej.

Przy szczegółowych oględzinach falsyfikatu widoczne są na obydwuch stronach miejsca zalane t. j. cechy właściwe odlewom.

Poleca się zatem urzędom i agencjom poczt., by przy przyjmowaniu monet 2 i 5-cio złotowych stosowały się ściśle do postanowień — zawartych w § 28. przepisów rachunkowo - kasowych dla Urzędów poczt — Część I. Dział X. T. 1.

Nr. PK. 14 z dnia 20 stycznia 1933 r.

6.

Wymiana banknotów i monet srebrnych na bilon.

Zdarzają się bardzo często wypadki, że zgłaszającym się interesantom z prośbą o wymianę banknotów lub monet srebrnych na drobną monetę — Urzędy i agencje pocztowe prośby tej nie uwzględniają. Dzieje się to bądź z powodu braku w urzędzie (agencji) drobnego bilonu — bądź z powodu niechęci.

Wbrew zarządzeniu Miniterstwa P. i T., zawartem w okólniku Ministerstwa (Dz. Urz. Nr. 4. ex 1932 str. 110) oraz wbrew przypomnieniu tegoż zarządzenia okólnikami Dyrekcji P. i T. Nr. 124 i 312 ex 1932 Urzędy i Agencje nie zaopatrują się w dostateczną ilość drobnej monety wszystkich sort — a temsamem stwarzają stan anormalny w obiegu drobnej monety — uniemożliwiając rozprowadzenie bilonu w jaknajszerszym zakresie. Powoduje to niekorzytne objawy dla Skarbu Państwa. Przypomina się przeto jeszcze raz treść wyżej cytowanego zarządzenia i poleca się bezwarunkowo przy zamówieniach zasiłków kasowych — uwzględniać odpowiednią ilość drobnej monety wszystkich sort dla celu wyżej podanego.

Zgłaszającym się interesantom o wymianę banknotów lub monet srebrnych na drobną monetę, należy iść na rękę i prośby ich uwzględniać.

Okoliczność tę należy ogłosić w miejscu dla publiczności widocznem i dostępnem. Za wszelkie uchybienia w tym kierunku Dyrekcja P. i T. będzie pociągać winnych do surowej odpowiedzialności.

Nr. PK. 10 z dnia 4 stycznia 1933 r.

7.

Zwalczanie fałszerstwa pieniędzy.

Komenda Główna Policji Państwowej Wydział IV zwróciła się z zażaleniem do Ministerstwa P. i T. na słabe interesowanie się pracowników pocztowych fałszywymi banknotami i monetami. Stwierdzono bowiem, że we wielu wypadkach dopiero urzędy poczt. zbiorcze, względnie oddziały Banku Polskiego przy przeliczaniu otrzymywanych z urzędów i agencji poczt. nadmiarów kasowych rozpoznają falsyfikaty znaków pieniężnych, jakkolwiek falsyfikaty te mogą łatwo rozpoznać nawet osoby nie mające codziennie do czynienia z pieniądzmi — tak jak pracownicy pocztowi.

Tem małem interesowaniem się tą sprawą uniemożliwiają pracownicy pocztowi niejednokrotnie wykrycie fałszerzy.

Poleca się zatem pracownikom pocztowym, by przy wpłatach pieniężnych zwracali jaknajbaczniejszą uwagę na znaki pieniężne, przestrzegając przy przyjmowaniu jaknajściślej postanowień § 28 część I. „Przepisów rachunkowo - kasowych dla urzędów poczt. objętych tomem X. cz. 1. zbioru przepisów".

Wobec pracowników niestosujących się do niniejszego zarządzenia stosować się będzie postanowienia p. § 28 wyżej przytoczonych przepisów rach.-kasowych.

Nr. PK. 14 z dnia 20 stycznia 1933 r.

8.

Przesyłki pocztowe nieodpowiadające warunkom dla kartek pocztowych.

Niektóre banki względnie instytucje finansowe przesyłają awiza wekslowe, nieodpowiadające warunkom dla kartek pocztowych, przewidzianym w § 70 ordynacji pocztowej (II. P. 3.) jak również wymiarom podanym w dziale „Przesyłki listowe" taryfy pocztowej (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 16 z 1931 r.) dla kartek pocztowych — za opłatą taryfową dla kartek pocztowych, co zmniejsza dochody Zarządu Pocztowego.

Awiza te ze względu na treść, format i jakość papieru podlegają opłacie taryfowej, przewidzianej dla listów.

Wobec tego poleca się urzędom i agencjom pocztowym badać, czy nadawane kartki pocztowe, druki, próbki bez wartości odpowiadają warunkom przewidzianym dla tego rodzaju przesyłek otwartych.

Nr. PP. 12/9. z dnia 15 stycznia 1933 r.

TELEGRAF I TELEFON.

9.

Wyjaśnienie do obowiązującej taryfy w sprawie opłaty ulgowej za rozmowy prowadzone na terenie jednego powiatu.

Zarządzenie Ministerstwa P. i T. z dnia 28 grudnia 1932 r. podaje następujące wyjaśnienia taryfy telefonicznej: § 15 obecnie obowiązującej taryfy (Dz. Urz. Nr. 23. z rb. poz. 166.) przywrócił opłaty ulgowe za rozmowy prowadzone tylko na terenie jednego i tego samego powiatu.

Ustęp 4. §. 58 taryfy umieszczonej w Dz. Urz. Nr. 5. z 1929 r., który zezwalał, aby rozmowy, prowadzone przez abonentów przyłączonych do central telefonicznych w powiatach sąsiadujących ze sobą traktować jako rozmowy na terenie powiatu, został celowo pominięty.

Rozmowy powiatowe ze zniżoną opłatą przywrócono głównie z tej racji, aby abonentom central małych i najmniejszych rozszerzyć zakres korzystania z urządzeń telefonicznych, a zatem ustęp 4. § 58. taryfy z r. 1929 nie ma obecnie zastosowania.

Wymieniona zasada musi być utrzymana również i z tych względów, że z czasem nastąpi przegrupowanie sieci w ten sposób, że rozmowy z powiatu do powiatu będą wykonywane tylko przez jedną centralę znajdującą się w mieście powiatowem.

Rozmowy przewidziane w § 15. taryfy opłacane są według zniżonej taryfy w ciągu całej doby, a zatem pobieranie za te rozmowy w godzinach słabego ruchu 3/5 ustalonych stawek jest niedopuszczalne.

Zarządzenia powyższego należy bezwzględnie przestrzegać.

Nr. TE. 322 z dnia 10 stycznia 1933 r.

ADMINISTRACJA.

10.

Teczki do przechowywania znaczków stemplowych.

W związku ze sprzedażą w urzędach i agencjach poczt. znaków stemplowych zarządza się co następuje:

1) w urzędach I—III klasy należy przechowywać znaczki stemplowe w specjalnych teczkach, które winny urzędy nabyć we własnym zakresie działania i wydatek ten pokryć z ryczałtu kancelaryjnego.

2) w urzędach IV—V klasy oraz agencjach należy przechowywać znaczki stemplowe w osobnej przedziałce teczki, używanej do przechowywania znaczków pocztowych lub też w osobnym zeszycie, sporządzonym z grubego papieru. Wydatek na zakupno zeszytu należy pokryć również z ryczałtu kancelaryjnego.

Nr. AG. 32. z dnia 7 stycznia 1933 r.

OBWIESZCZENIA.

11.

Ruch służbowy.

Mianowania:

Kurasadowicz Stanisław, st. kontr. w VII st. sł. z urzędu poczt. Tarnów I. Naczelnikiem Urzędu p. t. II. kl. Tarnów 2. (L. AP. 835/28 z dnia 30. XII. 1932 r.).

Pałasiński Stanisław, asystent w X st. sł. z up. Kraków 2 sekretarzem w X stopniu służbowym w Dyrekcji P. i T. w Krakowie, Markiewicz Sawa, asystent w X st. sł. z up. Kraków 2, sekretarzem w X st. sł. w Dyrekcji P. i T. w Krakowie, Zimnal Tadeusz, praktykant podreferendarski w XI st. sł., prow. sekretarzem w X stopniu służb. w Dyrekcji P. i T. w Krakowie. (L. AP. 831. z dnia 31. XII. 1932 r.).

Bruno Karol, asystent w X. st. sł. z up. Zakopane 1, kierownikiem urzędu V klasy Zakopane 3, w dotychczasowym st. sł. (L. AP. 835/32. z dnia 14. XII. 1932.).

Nowakowski Ignacy, praktykant techniczny w XII st. sł., prowizorycznym młodszym technikiem w XI. stopniu służb. w urzędzie teletechn. w Nowym Sączu. (L. AP. 122 z dnia 8. XII. 1932.).

Przeniesienia:

Cegielski Leon, kontroler w VIII st sł. z Pilzna do Krakowa 1. (L. AP. 41. z dnia 20. XII. 1932.).

Michalski Feliks, naczelnik up. IV klasy w Krzepicach w VIII st. sł. do Częstochowy 1, w charakterze kontrolera w dotychczasowym stopniu służbowym. (L. AP. 41. z dnia 28. XII. 1932, Ziemski Stanisław, naczelnik up. IV kl. w Wiślicy w VIII st. sł. do Kielc 1 na stanowisko kontrolera. (L. AP. 41. z dn. 30. XI. 1932).

Herbert Czesław, naczelnik up. IV kl. w IX stop. służb. w up. Trzebinia 1 na stanowisko naczelnika up. IV kl. Kalwarja Zebrzydowska 2, w dotychczasowym stopniu służbowym. (L. AP. 835/26. z dnia 22. XII. 1932.).

Kusiak August, naczelnik up. IV kl. w IX st. sł. w Strzemieszycach na stanowisko kierownicze up. V kl. Kraków 15, w dotychczasowym stopniu służbowym. (L. AP. 835/27. z dnia 6. XII. 1932.).

Nachwalgier Natan, st. asystent w IX st. sł. z Mszany Dolnej do Krakowa 4. (L. AP. 41. z dnia 22. XII. 1932.).

Kaczmarczyk Władysław, asystent w X st. sł. z Częstochowy 1 do Radomska. (L. AP. 41. z dnia 22. XII. 1932.).

Knapik Stanisław, kierownik up. V kl. w Czeladzi, do Równego Wołyńskiego 1, w charakterze asystenta w X st. sł. (L. AP. 41. 1932.).

Obacz Marjan, asystent w X st. sł. z up. Kazimierzy Wielkiej, na stanowisko kierownika up. V kl. w Węgierskiej Górce w tymczasowym st. sł. (L. AP. 835/31. z dnia 14. XII. 1932.).

Szczypta Władysław, asystent w X st. sł. z Myszkowa do Kłaja. (L. AP. 41. z dnia 21. XII. 1932.).

Trzeciecka Leokadja, asystent w X st. sł. z Ciężkowic do Radomska. (L. AP. 41. z dnia 3. I. 1933.).

Wojciechowski Józef, asystent w XI st. sł. z Radomska do Częstochowy 1. (L. AP. 41. z dnia 4. I. 1933.).

Hydel Andrzej, asystent w XI. st. sł. z Zawiercia do Kazimierzy Wielkiej. (L. AP. 41. z dnia 30. XII. 1932.).

Wlazłowski Aleksander, asystent w XI st. sł. z Bodzentyna do Kielc 1. (L. AP. 41. z dnia 22. XII. 1932).

Zaudererówna Janina, prow. asyst. w XI st. sł. z urzędu telegraficzno-telefonicznego Kraków do Lwowa 1. (L. AP. 41. z dnia 1. XII. 1932.).

Szymonowicz Marjan, praktyk. techn. w XII st. sł. z urzędu teletechn. Kraków do urzędu teletechn. Częstochowa. (L. AP. 41. z dnia 2. XII. 1392.).

Przeniesienia w stan spoczynku:

Strychalski Feliks, kontroler w VIII st. sł. z urzędu poczt. Kielce 1 z końcem stycznia 1933. (do L. AP. 91/68. z 1932 r.).

Zwolnienia ze służby:

Brzozowska Marja, asystent w X st. sł. up. Częstochowa 1 z dniem 31 grudnia 1932 r. w myśl art. 42 Tymcz. Przepisów z 11. VI. 1918. (L. AP. 212. z dnia 21. XII. 1932 r.).

Unieważnienie przeniesienia:

Sporek Antoni, asystent w XI st. sł. z Częstochowy 1 do Radomska. (L. AP. 41. z dnia 23. XII. 1932 r.).

Okólniki telegraficzne.

1) Norweski Zarząd Pocztowy wznowił z dniem 13-go grudnia 1932 r. wysyłanie przekazów pocztowych ze swego kraju.

Najwyższa dopuszczalna kwota przy wypłacie przekazów w Polsce nie może przekraczać równowartości 50 koron norweskich.

Okólnik tel. Nr. 150 Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 5/32 o czasowem wstrzymaniu ruchu przekazowego z Norwegji do Polski traci równocześnie moc obowiązującą

Nr. PK. 20. z dnia 5 stycznia 1933 r.

2) Przy przyjmowaniu przekazów do poniżej podanych krajów należy od dnia 14 stycznia 1933 r. stosować następujący kurs przeliczenia:

Danja	155 t. j.	100	koron duńskich	155.—	zł.
Holandja	360 „	100	florenów	360.—	„
Kanada	7·95 „	1	dolar	7·95	„
Norwegja	155 „	100	kor. norw.	155.—	„
Szwecja	164 „	100	kor. szw.	164.—	„

Nr. PK. 222 z dnia 13. stycznia 1933 r.

3) Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych do poniżej podanych krajów należy od dnia 7. 1. 1933 r. stosować następujący kurs przeliczania:

Austrja	105 t. j.	100	szyling —	105.—	zł.
Danja	155 „	100	kor. dun.	155.—	zł.
Hiszpanja	74 „	100	ps.	74.—	„
Kanada	7·90 „	1	dolar	7·90	„
Łotwa	170 „	100	łatów	170.—	„
Norwegja	154 „	100	kor. norw.	154.—	„
Szwecja	163 „	100	kor. szw.	163.—	„

Nr. PK. 222 z dnia 5. stycznia 1933 r.

Prezes Dyrekcji

(—) **Inż. J. Gostwicki.**

WYDAWNICTWO DYREKCJI POCZT I TELEGRAFÓW W KRAKOWIE.

Drukarnia L. Gronusia i Ski w Krakowie.